

Sygn. akt III **RC 346/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Olejarczyk

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018r. w Kętrzynie na rozprawie sprawy
z powództwa **A. B. (1)**

przeciwko małoletniemu **A. B. (2)** reprezentowanemu przez **D. B.**

o obniżenie alimentów

I. Oddała powództwo.

II. Nie obciąża powoda nieopłaconymi kosztami sądowymi.

III. Przyznaje ze Skarbu Państwa na rzecz kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 900 (dziewięćset) zł za reprezentowanie strony powodowej z urzędu,.

SSR Grzegorz Olejarczyk

UZASADNIENIE

A. B. (1) wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego pozwanego A. B. (2) z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 250 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że z uwagi na swoją trudną sytuację materialną nie jest w stanie płacić alimentów na rzecz syna alimentów w dotychczasowej wysokości (k. 2).

D. B. działając w imieniu małoletniego A. B. (2) w odpowiedzi na pozew domagała się oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu podała, że powód nie interesuje się losem dziecka, nie utrzymuje kontaktów z synem, nie zabiera na wakacje, ferie ani dni wolne od nauki szkolnej. Natomiast potrzeby małoletniego powoda są znaczne, bowiem jest on w wieku dorastania (k. 60).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 2 września 2016r. w sprawie III RC 38/16 Sąd Rejonowy w Kętrzynie obniżył alimenty od A. B. (1) na rzecz małoletniego A. B. (2) do kwoty 600 zł miesięcznie, w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 28 listopada 2012r. w sprawie III RC 331/12 w kwocie 700 zł miesięcznie poczynając od 7 kwietnia 2016r. (k. 102 akt III RC 38/16).

Natomiast wyrokiem z dnia 25 stycznia 2017r w sprawie VI RCa 260/16 Sąd Okręgowy w Olsztynie zmienił wyrok Sądu rejonowego w Kętrzynie w sprawie III RC 38/16 w ten sposób, że obniżył alimenty na rzecz małoletniego pozwanego A. B. (2) do kwoty 500 zł miesięcznie (k. 149 akt III RC 38/16).

A. B. (1) z zawodu jest technikiem mechanizacji rolnictwa. Mieszka w K. wspólnie z bratem R. B., koszty utrzymania mieszkania również pokrywają wspólnie. Prowadzi działalność gospodarczą związaną z naprawą samochodów (zeznania powoda k. 72v).

D. B. z zawodu jest fryzjerką. Zamieszkuje w K. wspólnie z konkubentem oraz dwójką małoletnich dzieci: A. B. (2) i N. S.. Aktualnie nie pracuje, pobiera alimenty na rzecz małoletnich dzieci, korzysta ze świadczeń pomocy społecznej oraz pobiera świadczenie wychowawcze (zeznania k. 72v).

Małoletni A. B. (2) ma 14 lat, jest uczniem Szkoły Podstawowej nr (...) w K.. Pozostaje pod bezpośrednią opieką matki, utrzymuje ograniczone kontakty z ojcem.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie zaś do treści art. 135§1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy są obowiązani podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami. Na ogół przyjmuje się, że zasada równej stopy życiowej nie oznacza mechanicznego podziału osiągniętych przez rodziców dochodów, jej istota bowiem sprowadza się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dzieci, przy uwzględnieniu ich wieku, stanu zdrowia, kierunku szkolenia oraz innych indywidualnych okoliczności (por. Komentarz red. Pietrzykowski 2015 do art. 133 kro, pkt. 3-4).

Bezsporne jest, że małoletni pozwany nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na jego utrzymanie.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ocenił, iż powództwo w całości nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przede wszystkim podnieść należy, że sytuacja majątkowa powoda od czasu orzekania w poprzedniej sprawie w zakresie alimentów tj. od stycznia 2017r. praktycznie nie zmieniła się. Powód w dalszym ciągu wykonuje działalność zarobkową w zakresie naprawy samochodów i uzyskuje z tego tytułu takie same dochody jak uprzednio. Nadal zamieszkuje z bratem, a koszty jego utrzymania również nie zmieniły się (zeznania powoda k. 72). Sytuacja majątkowa matki małoletniego pozwanego, również znacząco nie zmieniła się, bowiem nadal pozostaje ona bez stałego zatrudnienia. Wcześniej podejmowała jedynie prace dorywcze. Aktualnie planuje ukończyć kurs fryzjerski, a następnie rozpocząć własną działalność gospodarczą (zeznania k. 72v).

Jednocześnie zauważyć trzeba, iż w toku postępowania w niniejszej sprawie, powód podnosił okoliczności wskazujące na pogarszającą się jego sytuację majątkową (liczne zadłużenia podatkowe i inne), które były już przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w czasie orzekania w zakresie obniżenia alimentów w sprawie VI RCa 260/16.

Natomiast ustalając wysokość alimentów, Sąd zobligowany jest do uwzględnienia tylko takiej zmiany stosunków między uprawnionym a zobowiązanym do alimentacji, które powstały od czasu ostatniego rozstrzygnięcia w zakresie alimentów. W niniejszej sprawie takie zmiany nie wystąpiły.

Sąd wziął jednocześnie pod uwagę zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego pozwanego. D. B. koszt utrzymania syna określił na kwotę ok. 1000 zł miesięcznie. Powyższa kwota, w ocenie Sądu odpowiada przeciętnym usprawiedliwionym kosztom utrzymania małoletniego. Aktualne potrzeby małoletniego pozwanego który ma 14 lat

są niewątpliwie wysokie. Małoletni jest uczniem szkoły podstawowej i zapewnienie jemu podstawowych środków utrzymania również pociąga za sobą niemałe wydatki. Matka małego syna swój obowiązek alimentacyjny wobec syna wypełnia poprzez osobiste starania w jego wychowanie oraz łoży utrzymanie syna ze środków pomocy społecznej. Jednak sama nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb syna i powód jako ojciec jest zobowiązany łożyć na jego utrzymanie.

Natomiast powód nie spełnia swojego obowiązku alimentacyjnego wobec syna przez opiekę i osobiste starania o jego wychowanie, zatem powinien łożyć na utrzymanie syna w kwocie odpowiadającej jego potrzebom tj. w dotychczasowej wysokości 500 zł miesięcznie.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd powództwo oddalił (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 100 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U z 2018r. poz. 300) nie obciążył powoda nieopłaconymi kosztami sądowymi.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z §2 i §8 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2016r. poz. 1714).

SSR Grzegorz Olejarczyk